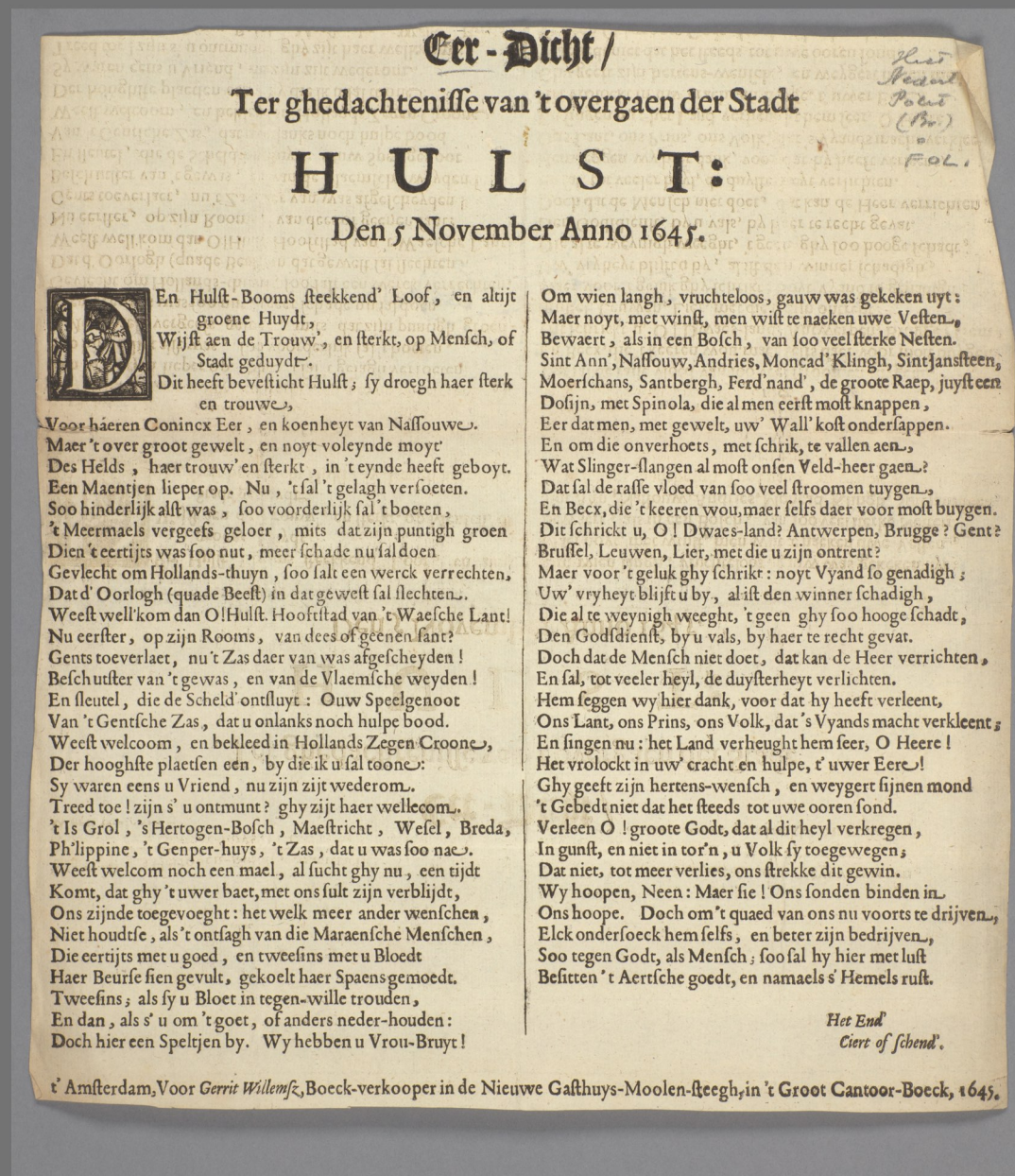

Eer-dicht ter ghedachtenisse van't overgaen der stad Hulst den 5 ...

Tryck // / 125 B 14 c Br. 1645 Fol.

Tillkomstår 1645.

Digitaliserad år 2019

National Library
of Sweden

Ter ghedachtenisse van 't overgaen der Stadt

H U L S T :

Den 5 November Anno 1645.

En Hulst-Booms steekend' Loof, en altijt
groene Huydt,
Wijft aen de Trouw', en sterkt, op Mensch, of
Stadt geduydt.
Dit heeft bevesticht Hulst; sy droegh haer sterk
en trouwe,

Voor haeren Coninx Eer, en koenheyt van Nassouwe.
Maer 't over groot geweld, en noyt voleynde moyt
Des Helds, haer trouw'en sterkt, in 't eynde heeft geboyt.
Een Maentjen lieper op. Nu, 't sal 't gelagh verfoeten.
Soo hinderlijk alst was, soo voorderlijk sal 't boeten,
't Meermaels vergeefs geloer, mits dat zijn puntigh groen
Dien 't eertijts was soo nut, meer schade nu sal doen
Gevlecht om Hollands-thuyn, soo salt een werck verrechten,
Dat d' Oorlogh (quade Beest) in dat gewest sal slechten.
Weest well'kom dan O! Hulst. Hoofstiad van 't Waesche Lant!
Nu eerster, op zijn Rooms, van dees of geenens fant?
Gents toeverlaet, nu 't Zas daer van was afgescheyden!
Beschutster van 't gewas, en van de Vlaemsche weyden!
En sleutel, die de Scheld' ontsluit: Ouw Speelgenoot
Van 't Gentsche Zas, dat u onlanks noch hulpe bood.
Weest welcom, en bekleed in Hollands Zegen Croone,
Der hooghste plaetsen een, by die ik u sal toone:
Sy waren eens u Vriend, nu zijn zijt wederom.
Treed toe! zijn s' u ontmunt? ghy zijt haer wellecom.
't Is Grol, 's Hertogen-Bosch, Maestricht, Wesel, Breda,
Ph'lippine, 't Genper-huys, 't Zas, dat u was soo nae.
Weest welcom noch een mael, al sucht ghy nu, een tijdt
Komt, dat ghy 't uwer baet, met ons sult zijn verblijdt,
Ons zijnde toegevoeght: het welk meer ander wenschen,
Niet houdtse, als 't ontfagh van die Maraensche Menschen,
Die eertijts met u goed, en tweefins met u Bloedt
Haer Beurfe sien gevult, gekoelt haer Spaensgemoedt.
Tweefins, als sy u Bloet in tegen-wille trouden,
En dan, als s' u om 't goet, of anders neder-houden:
Doch hier een Speltjen by. Wy hebben u Vrou-Bruyt!

Om wien langh, vruchteloos, gauw was gekeken uyt:
Maer noyt, met winst, men wist te naeken uwe Vesten,
Bewaert, als in een Bosch, van soo veel sterke Nesten.
Sint Ann', Nassouw, Andries, Moncad' Klingh, Sint Janssteen,
Moerschans, Santbergh, Ferd'nand', de groote Raep, juyft een
Dofijn, met Spinola, die al men eerst most knappen,
Eer dat men, met geweld, uw' Wall' kost ondersappen.
En om die onverhoets, met schrik, te vallen aen,
Wat Slinger-flangen al most onsen Veld-heer gaen?
Dat sal de raffe vloed van soo veel stroomen tuygen,
En Becx, die 't keeren wou, maer selfs daer voor most buygen.
Dit schrickt u, O! Dwaes-land? Antwerpen, Brugge? Gent?
Brussel, Leuwen, Lier, met die u zijn ontrent?
Maer voor 't geluk ghy schrikt: noyt Vyand so genadigh;
Uw' vryheyt blijft u by, alist den winner schadigh,
Die al te weynigh weeght, 't geen ghy soo hooge schadt,
Den Godsdienst, by u vals, by haer te recht gevar.
Doch dat de Mensch niet doet, dat kan de Heer verrichten,
En sal, tot veeler heyl, de duyfterheyt verlichten.
Hem seggen wy hier dank, voor dat hy heeft verleent,
Ons Lant, ons Prins, ons Volk, dat 's Vyands macht verkleent;
En singen nu: het Land verheught hem seer, O Heere!
Het vroloekt in uw' cracht en hulpe, t' uwer Eere!
Ghy geeft zijn hertens-wensch, en weygart sijnen mond
't Gebedt niet dat het steeds tot uwe ooren sond.
Verleen O! groote Godt, dat al dit heyl verkregen,
In gunst, en niet in tor'n, u Volk sy toegewegen;
Dat niet, tot meer verlies, ons strekke dit gewin.
Wy hoopen, Neen: Maer sie! Ons sonden binden in
Ons hoope. Doch om 't quaed van ons nu voorts te drijven,
Elck ondersoek hem selfs, en beter zijn bedrijven,
Soo tegen Godt, als Mensch; soo sal hy hier met lust
Besitten 't Aertsche goedt, en namaels s' Hemels rust.

Het End'
Ciert of schend'.

